

Adviescommissie afgesloten strafzaken

Postbus 20303 2500 EH Den Haag

Bezoekadres:
Lange Voorhout 7
2514 EA Den Haag

Zaak [verzoeker] (ACAS 004)

Een beknopt relaas van de feiten

Op zaterdag 1 april 2000, rond 14.40 uur, werd [slachtoffer 1] (geboren op [geboortedatum] 1964 in [geboorteplaats]) op de dr. Cuyperslaan in Eindhoven met drie kogels doodgeschoten. [slachtoffer 1] was die dag met zijn zuster [betrokkene 1] en haar vriend [betrokkene 2] naar de Woenselse Markt in Eindhoven geweest. Na het marktbezoek reden zij in een personenauto naar huis. [slachtoffer 1] zat op de achterbank. Toen de auto stilstond voor een stoplicht ter hoogte van een Shell tankstation, stopte naast de auto een scooter¹ met daarop één persoon. De berijder van de scooter heeft drie kogels afgevuurd door de achterraut van de auto en ging er vervolgens vandoor. [slachtoffer 1] is geraakt en als gevolg van het letsel overleden. Deze moord is onderzocht door een Recherche Bijstandsteam (RBT).

[slachtoffer 1] was een Surinaamse Nederlander. Hij was bekend in het criminele circuit in Eindhoven. Op foto's in het dossier is te zien dat [slachtoffer 1] een donker uiterlijk had en op 1 april 2000 zeer kort haar had. Uit de stukken blijkt dat hij ongeveer 1m90 lang was, een breed en krachtig postuur had, en een brede platte neus had.²

Enkele dagen eerder, op 25 maart 2000, was [slachtoffer 2] doodgeschoten in café [A] aan de [a-straat 1] in Eindhoven tijdens een ruzie tussen een groep bewoners van een woonwagenkamp (waaronder [slachtoffer 2]) en een groep Antillianen. Het onderzoek naar de dood van [slachtoffer 2] had de naam '[B]'. [a-straat 1] en de Woenselse Markt liggen vlak bij elkaar.

Een verband tussen de doodslag op [slachtoffer 2] en de moord op [slachtoffer 1] werd ook door de politie niet uitgesloten.

Op 1 april 2000, ten tijde van de aanslag op [slachtoffer 1], waren enkele personen aanwezig in de directe nabijheid van de plaats delict. Diverse personen hebben getuigenverklaringen afgelegd. Via de door een getuige beschreven scooter van de schutter komt de politie uiteindelijk terecht bij de dan 16-jarige [verzoeker]. [verzoeker] heeft als verdachte ontkend de moord op [slachtoffer 1] te hebben gepleegd. [verzoeker] is behalve voor de moord op [slachtoffer 1], vervolgd en veroordeeld voor een bedreiging met een vuurwapen op 26 maart 2000. Over die bedreiging gaat het door hem ingediende verzoek niet.

¹ In de stukken wordt afwisselend over een scooter en een bromfiets gesproken. De Commissie zal het voertuig bijna steeds als scooter aanduiden.

² Journaal, p. 94.

Rechtsgang

Op 6 december 2000 is [verzoeker] door de rechtbank Den Bosch veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar terzake van de moord op [slachtoffer 1], en bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht (ECLI:NL:RBSHE:2000:AA8872). In hoger beroep is hij door het gerechtshof Den Bosch op 26 februari 2002 veroordeeld tot 5 jaar gevangenisstraf en TBS vanwege moord en bedreiging met moord.

De bewezenverklaring van de moord door het Hof steunt op de volgende bewijsmiddelen:

- bewijsmiddelen met betrekking tot de bevindingen van de politie op de plaats delict, de bevindingen van de schouwarts en de gerechtelijke sectie;
- verklaringen van enkele personen die ten tijde van het strafbare feit op of nabij de plaats delict waren. Als getuigen hebben zij verklaringen afgelegd over de schutter, de jas die hij droeg, en de scooter waarop hij reed. Volgens de gebruikte getuigenverklaringen was de schutter een jongen/man (16-18 jaar), met blanke handen³, slank/tenger van postuur. Hij droeg een driekwart model jas met heldere/redelijk felle kleuren in de vorm van driehoeken. De scooter was volgens getuige [getuige 1] een Yamaha Aerox waarvan de voorkap geel was en het achterspatbord zwart;
- het aantreffen van een scooter Yamaha Aerox op het politiebureau in Geldrop. De onderzijde was provisorisch zwart gespoten, de oorspronkelijke kleur was geel. Bij nader onderzoek bleek de scooter te voldoen aan de omschrijving van de scooter die getuige [getuige 1] had gegeven van de scooter die bereden werd door de schutter;
- de verklaring van de moeder van [verzoeker], inhoudende dat zij [slachtoffer 1] kende en dat zij tweemaal ruzie met hem had gehad; de laatste keer was in maart 2000; toen had zij van [slachtoffer 1] harde klappen in het gezicht gekregen;
- de op 10 en 25 mei 2000 afgelegde verklaringen van [getuige 2], een bekende van [verzoeker], inhoudende dat hij op 6 mei 2000 van [verzoeker] had gehoord dat hij [slachtoffer 1] had doodgeschoten. [verzoeker] had gezegd dat hij [slachtoffer 1] op de Woenselse Markt had zien lopen, de auto waarin [slachtoffer 1] zat achterna was gereden op zijn scooter, en [slachtoffer 1] had doodgeschoten van achter de auto. [verzoeker] had [slachtoffer 1] doodgeschoten omdat [slachtoffer 1] zijn moeder een klap had gegeven;
- de verklaring van de vriendin van [getuige 2], [getuige 3], is ook gebruikt voor het bewijs. Zij heeft verklaard dat [getuige 2] haar gezegd had dat hij van [verzoeker] had gehoord dat hij [slachtoffer 1] vanaf de Woenselse Markt had achtervolgd tot aan de stoplichten bij het tankstation en dat hij via de achterrauit van de auto waarin [slachtoffer 1] zat op hem had geschoten. [verzoeker] had [slachtoffer 1] neergeschoten omdat [slachtoffer 1] zijn moeder klappen had gegeven;
- de verklaring van [getuige 4]: [getuige 4] heeft [verzoeker] op 1 april 2000 gezien op de Woenselse Markt. [verzoeker] had tegen hem gezegd: "Moet ik jou doodschieten als [slachtoffer 1]?"
- verder heeft het Hof gebruik gemaakt van verklaringen van [getuige 6] en haar vriend [getuige 5]. [getuige 6] heeft op 1 april 2000 [verzoeker] horen zeggen: "Weet je wie het [schieten op [slachtoffer 1], toevoeging Commissie] gedaan heeft? Dat heb ik gedaan." [getuige 6] heeft ook verklaard dat zij voor 1 april 2000 van [betrokkene 3], de vriendin van [verzoeker], had gehoord dat de moeder van [verzoeker] was mishandeld. [getuige 5] heeft verklaard dat hij van [betrokkene 3] had gehoord dat ze van alles wat [verzoeker] gedaan had afwist, dat ze wist dat de bromfiets was gespoten, dat ze wist waar het

³ De Commissie merkt op dat [verzoeker] blank is.

pistool lag. [getuige 5] zegt dat hij en [getuige 6] van [betrokkene 3] hebben gehoord dat de moeder van [verzoeker] ernstig was mishandeld, dat hij dat heeft gehoord voor 1 april 2000 en dat hij [verzoeker] heeft horen zeggen dat hij die persoon zou gaan pakken;

- uit de verklaringen van [verzoeker] heeft het Hof voor het bewijs gebruikt dat hij op 1 april 2000 op de Woenselse Markt geweest was, dat hij daar [getuige 4] had gezien, dat hij later op de dag [betrokkene 3] en [getuige 6] had gezien, dat zijn moeder [slachtoffer 1] kende, en dat hijzelf [slachtoffer 1] eenmaal op een feest had gezien;
- verder heeft het Hof de bewezenverklaring doen steunen op bewijsmiddelen waaruit, aldus het Hof, de kennelijke leugenachtigheid van verklaringen van [verzoeker] bleek op de volgende naar het oordeel van het Hof relevante punten:
 - o het gebruik van zijn geelkleurige Yamaha Aerox op 1 april 2000
 - o het door hem op 1 april 2000 gebruikte vervoermiddel (een -vierwielig- brommobiel of een -tweewielige- Yamaha Aerox)
 - o het bezit van een meerkleurige jas
 - o kennis van het feit dat de dader op een geel-zwart-grijze Yamaha Aerox reed
 - o de reden en het tijdstip van overspuiten van de Yamaha Aerox
 - o gebruik van zijn mobiele telefoon op een bepaalde plek in de middag van 1 april 2000.
- tenslotte droeg tot het bewijs van de op 1 april 2000 gepleegde moord bij dat [verzoeker] zich op 26 maart 2000 had schuldig gemaakt aan bedreiging met een vuurwapen.

De rechter-commissaris heeft negen getuigen verhoord, onder wie [getuige 2], [getuige 3], [getuige 5], [getuige 6], [getuige 4] en twee getuigen over de bedreiging. Het Hof heeft ter zitting onder anderen de moeder van [verzoeker] en [getuige 1] als getuigen verhoord.

Het Hof heeft op zitting gekeken naar beelden die gemaakt waren door bewakingscamera's van het tankstation en beeldmateriaal dat bij de plaats delict was gemaakt door Omroep Brabant. Over de bewakingsbeelden stelt het Hof vast dat de beelden van een dergelijk slechte kwaliteit zijn dat daarop niets of niemand te herkennen valt. Over de beelden van Omroep Brabant stelt het Hof vast dat op die beelden geen tijdsaanduiding te zien is, dat het hoofd en de schouderpartij van [verzoeker] te zien zijn en dat hij dan een jas draagt met een wit bovengedeelte en een zwarte mouw.

Het cassatieberoep van [verzoeker] is op 18 maart 2003 door de Hoge Raad verworpen (ECLI:NL:HR:2003:AF3828). [verzoeker] is inmiddels vrij.

Het verzoek van de veroordeelde en zijn raadsman

Op 15 februari 2013 heeft mr. J.A.W. Knoester, advocaat te Den Haag, namens [verzoeker] een verzoek ex art. 461 Sv tot het doen verrichten van voorbereidend onderzoek ingediend bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad. [verzoeker] is van mening dat het onderzoek dat heeft geleid tot zijn veroordeling niet behoorlijk is uitgevoerd, doordat op belangrijke punten geen of onvoldoende onderzoek is verricht.

De raadsman van [verzoeker] heeft na veel moeite de geanonimiseerde politiejournaals van het onderzoek naar de moord op [slachtoffer 1] ontvangen. In die journaals zijn volgens verzoeker onmiskenbare aanwijzingen te vinden voor een verband tussen de moord op [slachtoffer 1] en de moord op [slachtoffer 2]. Die journaals zijn destijds niet aan het gerechtshof overgelegd.

Daarmee is essentiële informatie achtergehouden voor het Hof, althans het Hof heeft niet de beschikking gehad over die informatie ten tijde van de beoordeling van de zaak. Het voorgaande heeft naar het oordeel van verzoeker een weloverwogen beoordeling van de feiten in de weg gestaan.

[verzoeker] heeft in 2010 door Independent Forensic Services (IFS) DNA-onderzoek laten verrichten op de drie hulzen die op de plaats delict waren veiliggesteld. Die hulzen waren in 2000 niet onderworpen aan DNA-onderzoek. De hulzen waren in 2000 wel onderworpen aan een munitie-onderzoek. Na dat onderzoek zijn de hulzen opgenomen in de Landelijke verzameling van niet-geïdentificeerde munitiedelen van het NFI. De hulzen zijn in de loop der jaren door meerdere onderzoekers van het NFI onbeschermd vastgepakt. IFS heeft op huls 1 twee DNA-kenmerken gevonden, op huls 2 zes kenmerken, en op huls 3 geen. IFS waarschuwt dat bij de verkregen resultaten mogelijk sprake is van contaminatie. Het NFI heeft de resultaten van IFS door de eliminatiedatabank gehaald, waarbij 26 mogelijke matches zijn gevonden [tien (oud-) medewerkers van het NFI, twaalf politiemedewerkers en vier bezoekers].

Verzoeker vraagt de volgende onderzoekshandelingen te doen verrichten.

1. Op de kogelhulzen is een partieel DNA-profiel gevonden dat niet matcht met het DNA-profiel van [verzoeker]. Volgens het NFI passen 26 personen erin. Verzoeker wil weten wie van deze 26 personen in contact kan zijn gekomen met de hulzen, want “indien geen van voornoemde personen toegang tot de hulzen gehad kan hebben, zou er sprake zijn van een deelprofiel dat niet kan worden herleid tot verzoeker en ook niet tot justitie-ketenpartners. In dat geval zou in de herzieningsprocedure kunnen worden betoogd dat het profiel mogelijk afkomstig is van de werkelijke schutter”, aldus verzoeker.
2. Het horen van [betrokkene 2], de bestuurder van de auto waarin [slachtoffer 1] zat toen hij vermoord werd; in zijn verhoor suggereert [betrokkene 2] dat er mogelijk sprake was van een persoonsverwisseling. Hoe wist/vermoedde hij dat?
3. Tijdens de vechtpartij in café [A] waarbij [slachtoffer 2] de dood vond, waren ene [betrokkene 4] en ene [betrokkene 5] aanwezig; mogelijk is [betrokkene 5] gewond geraakt. Gevraagd wordt onderzoek te doen naar hun identiteit en hen te horen als getuige.
4. Bij één van de verhoren van de zus van [slachtoffer 1] was iemand aanwezig die “denkt dat het kampmilieu op zoek is naar een donkere jongen om zodoende wraak te nemen” voor de dood van [slachtoffer 2]”. Verzoeker wenst onderzoek naar de identiteit van die persoon en het horen van die persoon als getuige.
5. Onderzoek naar de identiteit van de getuige die volgens de mutatie uit het politiejournaal tegenover café [A] woont en die zou zijn verhoord in het kader van het onderzoek naar de moord op [slachtoffer 1], alsmede naar het bestaan van een proces-verbaal van verhoor van die getuige. Als deze persoon niet is verhoord in het onderzoek naar de moord op [slachtoffer 2], moet dat naar het oordeel van verzoeker alsnog gebeuren.
6. In een afgeluisterd telefoongesprek (zie blad 113 van het journaal, productie 11) wordt een verband gelegd tussen de moord op [slachtoffer 1] en een andere moord. Verzoeker vraagt onderzoek naar de gegevens van de getapte personen, alsmede de volledige tapverslagen van de gesprekken. Voorts wordt verzocht betreffende personen als getuige te doen horen.
7. Onderzoek naar de identiteit en de verklaringen van ene [betrokkene 6] en diens vriendin [betrokkene 7], die als getuigen zijn gehoord tijdens het onderzoek naar de moord op [slachtoffer 2]. In die verhoren is mogelijk informatie naar voren gekomen die relevant kan zijn voor de moord op [slachtoffer 1]. Deze personen dienen opnieuw als getuige te worden gehoord.

8. Op enig moment kwam bij de politie een Marokkaanse man in beeld, een kampbewoner, die mogelijk betrokken zou zijn bij de schietpartij op [slachtoffer 1]. Het is onbekend in hoeverre de politie nader onderzoek naar deze persoon heeft verricht. Verzoeker vraagt onderzoek naar de identiteit van de Marokkaanse kampbewoner en het horen van deze persoon als getuige.
9. De bewezenverklaring berust voor een belangrijk deel op de verklaring van [getuige 1] over de scooter van de schutter. [getuige 1] is vaker gehoord dan in het strafdossier staat vermeld, kennelijk ook over delen van zijn beschrijving van de scooter die niet klopten. Later weigerde hij verdere medewerking aan het politieonderzoek, na bedreigingen vanuit het woonwagenvmilieu, aldus verzoeker. “Aangezien het Gerechtshof niet de beschikking heeft gehad over de politiejournalen, was het ook niet op de hoogte van het feit dat [getuige 1] later, nadat hij zijn verklaring heeft gewijzigd, alle verdere medewerking aan het politieonderzoek weigerde. Het blijkt dat de plotselinge weigering te maken had met dreigingen aan zijn adres door het woonwagenvmilieu. Gelet op het voorgaande acht verzoeker het van belang dat [getuige 1] opnieuw wordt gehoord als getuige.”
10. Agent [verbalisant 1] heeft [getuige 1] gehoord. Diens beschrijving van de scooter werd door de politie als waar aangenomen, ondanks het feit dat andere getuigen een andere beschrijving gaven. Vanwaar deze keuze? [verbalisant 1] moet worden gehoord als getuige.

De gevraagde onderzoekshandelingen 2 t/m 7 hebben te maken met de mogelijke samenhang tussen de doodslag op [slachtoffer 2] en de moord op [slachtoffer 1].

Het verzoek van de procureur-generaal

Op de voet van artikel 462 Sv heeft de procureur-generaal bij de Hoge Raad bij brief van 3 april 2013 aan de Commissie advies gevraagd over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Daarbij ware aandacht te besteden aan de vraag naar het nut en de noodzaak van het onderzoek dat in het verzoekschrift is voorgesteld, als ook aan de vraag of er naar het oordeel van de Commissie ook andere aanknopingspunten zijn voor nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

Het wettelijk kader voor de behandeling van het verzoek

Op grond van artikel 462, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering is de Adviescommissie afgesloten strafzaken belast met de advisering over de *wenselijkheid* van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Dat wil zeggen een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, eerste lid, onder c. Volgens laatstgenoemde bepaling kan de Hoge Raad een veroordeling herzien indien er sprake is van een gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling.

De Commissie brengt haar advies uit aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad (art. 462, lid 1, Sv) of aan de Hoge Raad zelf (art. 469, lid 1, Sv).

In de Nota van Toelichting bij het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken wordt opgemerkt dat onder de vraag naar de wenselijkheid van een nader onderzoek, kan worden begrepen de vraag naar de *vraagstelling* en *inrichting* van dat onderzoek (§ 2.1). Ook kan de Commis-

sie adviseren om in het kader van een nader onderzoek de door haar wenselijk geoordeelde onderzoekshandelingen te doen uitvoeren (Nota van Toelichting bij artikel 8 van het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken).

De activiteiten van de Commissie

De Commissie heeft het complete procesdossier toegestuurd gekregen van de strafzaak van [verzoeker]. Voorts kreeg de Commissie het dossier van het onderzoek naar de dood van [slachtoffer 2] toegestuurd.

Vanuit de Commissie zijn de leden Wladimiroff en Posthumus met de voorbereiding van het advies belast. Daartoe hebben zij onafhankelijk van elkaar het dossier van de zaak van [verzoeker] en het dossier naar de gewelddadige dood van [slachtoffer 2] bestudeerd. Zij hebben op 21 juni en 14 november 2013 hun bevindingen besproken.

Bij brief aan de hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket Oost-Brabant zijn aanvullende stukken opgevraagd, te weten een kopie van de niet-geanonimiseerde politiejournaals en de volledige uitwerking van een telefoongesprek dat begin april 2000 gevoerd is en waarvan melding wordt gemaakt in de politiejournaals en waarnaar verzoeker verwijst.

Verder is een aantal vragen voorgelegd aan voornoemde Hoofdofficier:

- Door Omroep Brabant zijn kort na de moord op [slachtoffer 1] opnames gemaakt. Die zijn destijds aan het onderzoeksteam ter hand gesteld. De Commissie heeft gevraagd bij de politie na te gaan of die beelden nog beschikbaar zijn en zo ja, die beelden aan de Commissie ter beschikking te stellen.
- De moord is gepleegd vlakbij een tankstation. Bij het tankstation hingen camera's. De camerabeelden zijn door brigadier [verbalisant 2] bekeken. Hij heeft daarvan een uitgebreid pv opgemaakt.⁴ [verbalisant 2] meldt op p. 2 van zijn pv dat hij gebruik heeft gemaakt van technische hulpmiddelen van het KLPD, dat delen van de video-opnames digitaal zijn vastgelegd en weggeschreven naar een Cd-rom die ter beschikking is gesteld van het recherchebijstandsteam. Ook schrijft hij dat van een aantal opnames die op de Cd-rom zijn gezet, afdrukken zijn gemaakt die bij zijn verslag zijn gevoegd. De Commissie heeft gevraagd bij de politie na te gaan of deze Cd-rom en deze afdrukken er nog zijn en zo ja, die ter beschikking van de Commissie te stellen.
- Op 5 april 2000 is een rood-witte integraalhelm in beslag genomen. Uit de beschikbare stukken blijkt niet wat met die helm is gebeurd en of is vastgesteld of er enig verband bestaat tussen de helm en de moord op [slachtoffer 1]. Daarover heeft de Commissie vragen gesteld.

De verzoeken en vragen zijn als volgt beantwoord. Het onderzoeksdossier dat tijdens het rechercheonderzoek door de politie is aangelegd is, behoudens de journaals, op 5 januari 2007 vernietigd. De uitwerking van het telefoongesprek van begin april 2000 is er niet meer. De politie heeft bij de zoektocht naar aanleiding van de vragen van de Commissie geen beeldopnames van Omroep Brabant of het tankstation aangetroffen. Evenmin is een Cd-rom aangetroffen. De helm is niet meer aanwezig.

⁴ Proces-verbaal van 11 april 2000, dossierparagraaf 3.1.29.

De journaals die in 2000 zijn gemaakt zijn in niet-geanonimiseerde vorm aan de Commissie ter beschikking gesteld.

Na de relevante stukken te hebben bestudeerd en na onderlinge consultatie is het preadvies door Posthumus en Wladimiroff opgesteld en in de vergadering van de Commissie van 22 november 2013 besproken.

De bevindingen van de Commissie

De gewelddadige dood van [slachtoffer 2]

Omdat er volgens verzoeker een verband is tussen de moord op [slachtoffer 1] en de gewelddadige dood van [slachtoffer 2], heeft de Commissie de stukken van het laatste misdrijf bestudeerd. Uit die stukken blijkt dat in de nacht van zaterdag 25 op zondag 26 maart 2000, rond middernacht, in café [A] aan de [a-straat] in Eindhoven ruzie is ontstaan tussen een groepje personen van Antilliaanse afkomst en een groepje personen waartoe [slachtoffer 2] behoorde. Er waren op dat tijdstip enkele tientallen gasten in het café. Vanuit de groep Antillianen heeft een man met een vuurwapen op [slachtoffer 2] geschoten. Een aantal cafégasten zag het moment van schieten en kon een signalement geven van de schutter: een getinte man, waarschijnlijk van Antilliaanse afkomst, lengte 1m80 tot 1m90, met lang rastahaar tot over zijn schouders. Een aantal cafégasten kende de (bij)naam van de schutter: [betrokkene 8]. [betrokkene 8] was in de maanden voor 25 maart 2000 vaker in café [A] geweest. De politie combineerde de gegevens die de getuigen van de schutter gaven en identificeerde binnen enkele uren na het feit de schutter als [betrokkene 8], geboren op [geboortedatum] 1956 te Curaçao. De Commissie zal in het vervolg de naam [betrokkene 8]⁵ gebruiken ter aanduiding van deze man. [betrokkene 8] is op 3 mei 2000 aangehouden. Het Hof Den Bosch heeft hem op 28 juni 2001 terzake doodslag veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 jaar. De Hoge Raad heeft een cassatieberoep van [betrokkene 8] verworpen.

Onder de personen die in café [A] waren ten tijde van de schietpartij waren [betrokkene 5] en haar ex-man [betrokkene 4]. Zij zijn [betrokkene 5] en [betrokkene 4] die verzoeker noemt onder punt 3 van de gevraagde onderzoekshandelingen. [betrokkene 5] en [betrokkene 4] zijn in het onderzoek [B] verhoord als getuige. De Commissie heeft kennis genomen van hun verklaringen. [betrokkene 5] is bij de schietpartij in café [A] gewond geraakt (schotwond rechterhand en doorschotwond in bovenlichaam waarbij beide longen zijn geraakt). Op 28 maart 2000 is zij verhoord. Zij verklaart dat zij naar het café was gegaan, dat daar een groep negroïde personen was, dat er ruzie ontstond tussen onder anderen [slachtoffer 2] en het groepje negroïde personen. Ze heeft knallen gehoord. Ze heeft iemand horen zeggen dat [betrokkene 8] degene was die geschoten had. [betrokkene 5] herkent [betrokkene 8] van een foto die haar door de politie wordt getoond.

[betrokkene 4] is iets meer dan een half uur na de schietpartij in het café verhoord. Hij verklaart dat hij en zijn ex-vrouw in het café waren, dat er ruzie ontstond waarbij zwarte mannen betrokken waren, dat hij zag dat een van de zwarte mannen een pistool in zijn hand had en schoot. [betrokkene 4] geeft een beschrijving van de schutter. Op 8 mei 2000 toont de politie een foto van [betrokkene 8] aan [betrokkene 4]. Hij herkent de man als degene die [slachtoffer 2] heeft doodgeschoten.

⁵ In de stukken wordt de naam ook wel weergegeven als [betrokkene 8].

In café [A] waren ten tijde van de schietpartij ook [betrokkene 6] en zijn echtgenote [betrokkene 7] aanwezig. Zij zijn de [betrokkene 6] en [betrokkene 7] die verzoeker noemt onder punt 7 van de gevraagde onderzoekshandelingen. Beiden zijn in het onderzoek [B] verhoord als getuige. [betrokkene 6] is enkele uren na de schietpartij kort verhoord. Op 4 april 2000 is hij uitgebreid verhoord. [betrokkene 7] is ook kort na de schietpartij kort verhoord. De Commissie heeft kennis genomen van hun verklaringen. [betrokkene 6] heeft verklaard dat hij en zijn vrouw met vrienden, onder wie [slachtoffer 2], naar café [A] was gegaan. Hij noemt de namen van of beschrijft personen die die avond in het café waren. Hij beschrijft onder anderen een rastaman van wie hij later hoorde dat hij [betrokkene 8] werd genoemd, en het groepje personen met wie [betrokkene 8] was. [betrokkene 6] beschrijft de ruzie die in het café ontstond. Op een gegeven moment hoorde [betrokkene 6] schoten. Hij zag toen dat de rastaman een vuurwapen vasthield. Op 9 mei 2000 is aan [betrokkene 6] een foto getoond van [betrokkene 8]. Hij herkent hem voor 100% als de rastaman.

[betrokkene 7] heeft verklaard dat zij en haar man met bekenden naar café [A] waren gegaan. Op een gegeven moment werd er geschoten in het café. Zij heeft zelf niet gezien wie schoot, maar later hoorde ze van anderen dat een man met dreadlocks de schutter was. Zij had die man eerder die avond gezien en kon aan de politie een beschrijving van die man geven.

Mogelijk verband doodslag [slachtoffer 2] en moord [slachtoffer 1] in onderzoek naar moord [slachtoffer 1]

In het aan de rechter voorgelegde procesdossier van de moord op [slachtoffer 1] zijn op de onderstaande pagina's verwijzingen te vinden naar de gewelddadige dood van [slachtoffer 2] en/of het mogelijke verband tussen de twee zaken.

- p. 108: op het politiebureau hoort de politie dat [betrokkene 9] tegen [betrokkene 2] (de vriend van de zuster van [slachtoffer 1]) zegt: "Ik hoop dat ze geen vergissing hebben gemaakt." Even later vraagt de politie aan [betrokkene 2] wat [betrokkene 9] bedoelde. [betrokkene 2] zegt: "Dat weet ik niet precies, maar ik denk dat het te maken heeft met die ruzie met het woonwagenvolk."
- p. 113: [betrokkene 1] heeft gehoord dat de verkeerde is gedood; het gerucht ging rond dat [betrokkene 8] doodgeschoten had moeten worden en dat hij zijn lange haar had afgeschoren en nu kaal zou moeten zijn. Zij zegt op zondag 2 april 2000 dat haar broer [betrokkene 10] 'vorige week zondag' (dat was kort nadat [slachtoffer 2] was doodgeschoten, opm. Commissie) door iemand was gebeld met de vraag of [slachtoffer 1] iemand had doodgeschoten.
- p. 154: proces-verbaal van politieambtenaar [verbalisant 3] die [betrokkene 6] direct na de moord op [slachtoffer 2] had horen zeggen dat als [slachtoffer 2] dood zou zijn, hij ([betrokkene 6]) de dader zou vermoorden. Het signalement dat [verbalisant 3] van [betrokkene 6] geeft is dat van een jongensachtig iemand.
- p. 165: op 1 april 2000 zijn tantes en nichten van [slachtoffer 2] op bezoek geweest bij [betrokkene 1] om te zeggen dat de dood van haar broer niets te maken had met de dood van [slachtoffer 2].
- p. 450: verklaring van de uitbaatster van café [A].
- p. 730: de eigen verklaring van [verzoeker] op 15 mei 2000. "Toen ik de beelden op TV zag dacht ik nog dat dat de dader van de eerdere schietpartij was waarbij [slachtoffer 2] was doodgeschoten. Ik had al gehoord dat ene [betrokkene 8] dat gedaan zou hebben en ik heb ook nog gedacht dat ze de verkeerde doodgeschoten hadden in plaats van die [betrokkene 8]. Ik zag dat er ook kampers rondom de schietpartij stonden en ik dacht nog dat ze hem daar ter plekke zouden doodschieten. Ik had dat van [betrokkene 8] ge-

hoord van mensen uit mijn omgeving. Iedereen in mijn omgeving wist dat. Die [betrokkene 8] hadden ze mij omschreven als iemand met lange rastaharen. Omdat die broer van [slachtoffer 1] ook lange rastaharen had dacht ik dat dat de dader van die andere schietpartij was. Ik heb pas later gehoord dat die [betrokkene 8] moest heten. Ik had ook gehoord dat die [slachtoffer 1] ook bij die schietpartij van [slachtoffer 2] was geweest en later hoorde ik weer dat die [slachtoffer 1] vrienden was met de familie [van slachtoffer 2]”

- p. 759: eigen verklaring van [verzoeker] van 31 mei 2000: “Ik heb nadat [slachtoffer 2] in café [A] doodgeschoten is gehoord dat dit door ene [betrokkene 8] gedaan moest zijn. Wie dit tegen me verteld heeft weet ik niet meer maar volgens mij wist heel Eindhoven dit. (...) Ook hoorde ik dat [betrokkene 8] een rastaman was met lang rastahaar. Toen ik op TV beelden zag van de man met lang rastahaar dacht ik dat die man [betrokkene 8] was. Ik dacht eraan dat men mogelijk de verkeerde doodgeschoten had. Ik legde namelijk een verband tussen de schietpartij in [A] en die op de Dr. Cuyperslaan toen ik de man met lang rastahaar zag.”

In de politiejournaals is nog een mutatie te vinden waarin staat dat ene [betrokkene 11] moet worden verhoord in verband met een NN-persoon die tegen hem had gezegd dat degene die was doodgeschoten [betrokkene 8] zou betreffen.⁶ [betrokkene 11] is verhoord. Het procesverbaal van bevindingen van dat verhoor is gevoegd in het procesdossier.⁷ Hij verklaart dat hij na de schietpartij waarbij [slachtoffer 1] werd gedood op de plaats delict aankwam; de PD was toen al met linten afgezet. Ter plaatse hoorde hij van iemand anders dat degene die was neergeschoten [betrokkene 8] was.

In het journaal is ook nog een mutatie van 5 april 2000 te vinden.⁸ Daarin staat dat op de briefing is gezegd dat de familie [van slachtoffer 2] via de media afstand neemt van de schietpartij (op [slachtoffer 1], toev. Commissie). De familie [van slachtoffer 2] wil niet langer in relatie worden gebracht met die schietpartij.

Onderzoek naar de moord op [slachtoffer 1] – schakel naar [verzoeker]

[slachtoffer 1] was geen onbekende in het criminele milieu in Eindhoven. Bekenden van [slachtoffer 1] zochten het motief voor de moord in verschillende richtingen: een ruzie in de drugsscene in Eindhoven, een ripdeal die [slachtoffer 1] gepleegd zou hebben, de manier waarop hij met (sommige) vrouwen omging. De politie onderzocht deze richtingen. Via het laatste spoor kwam de politie bij toeval bij de naam [van verzoeker] terecht. Dat is als volgt gegaan. Een bekende van [slachtoffer 1] zei tegen de politie dat [slachtoffer 1] problemen had met ene [betrokkene 12]. De politie deed onderzoek naar deze vrouw: het zou [betrokkene 12] kunnen zijn. Met deze naam, gespeld op verschillende manieren, is een zoekslag gedaan in de politiesystemen. Er werd toen een mutatie van 26 maart 2000 gevonden over een bedreiging van ene [betrokkene 13] door ene [verzoeker], die ten tijde van de bedreiging reed op een Yamaha Aerox met de kleuren geel, zwart en grijs. Dat laatste trok de aandacht van de politie, omdat degene die [slachtoffer 1] had doodgeschoten vermoedelijk op zo’n Yamaha Aerox reed.

⁶ Niet-geanonimiseerd journaal, p. 62.

⁷ Dossierparagraaf 3.1.41.

⁸ Niet-geanonimiseerd journaal, p. 111.

Op 27 april 2000 zagen twee politieambtenaren van het RBT op het binnenterrein van het bureau in Geldrop een Yamaha Aerox staan. De scooter was daarheen gebracht na een eenzijdig ongeval op 26 april 2000: de bestuurder, [verzoeker], was tegen een stapel stenen aangereden en daarbij gewond geraakt. De scooter was zwart gespoten, maar te zien was dat geel de originele kleur was geweest. De scooter werd in beslag genomen en verder onderzocht. Het betrof een bromscooter Yamaha Aerox waarvan de oorspronkelijke kleur geel was. De verzekering voor het voertuig was afgesloten op naam van [verzoeker]. [verzoeker] is op 8 mei 2000 aangehouden op verdenking van betrokkenheid bij de moord op [slachtoffer 1].

Bewijsvoering waarop de veroordeling van [verzoeker] steunt

Bij de beoordeling van de door verzoeker gevraagde onderzoekshandelingen moet gekeken worden naar de bewijsvoering in het arrest van het Hof Den Bosch in de zaak van verzoeker. De bewijsmiddelen die het Hof heeft gebruikt, komen uit verschillende bronnen: PD-getuigen; verklaringen van bekenden van [verzoeker] die verklaarden dat hij tegen hen had gezegd dat hij [slachtoffer 1] had doodgeschoten; verklaringen van bekenden van [verzoeker] dat al vóór 1 april 2000 bekend was dat de moeder van [verzoeker] door [slachtoffer 1] mishandeld was en dat [verzoeker] dat hoog opnam; bevindingen ten aanzien van de Yamaha Aerox scooter; en de vaststelling dat [verzoeker] een paar dagen voor 1 april 2000 over een vuurwapen beschikte. Het Hof heeft de verklaringen van [verzoeker] uitdrukkelijk meegewogen en daarbij de tegenstrijdigheden in die verklaringen - of in de woorden van het Hof hun leugenachtigheid - op onderwerpen die van belang waren in aanmerking genomen.

Er is geen technisch bewijs dat [verzoeker] direct met het feit in verband brengt en er is geen getuige die hem heeft herkend als de schutter. Het Hof legt het verband tussen de moord op [slachtoffer 1] en [verzoeker] als de dader van dat feit langs andere wegen. De veroordeling berust niet in hoofdzaak op één getuige of één gegeven.

In het verzoekschrift wordt over de “kennelijk leugenachtige verklaringen” gesteld dat [verzoeker] tijdens de politieverhoren onder druk werd gezet en daarom een aantal verhalen heeft verzonnen. Verder wordt in het verzoekschrift naar voren gebracht dat [verzoeker] niet voor 1 april 2000 wist dat zijn moeder door [slachtoffer 1] was mishandeld. Dat [verzoeker] [slachtoffer 1] voor 1 april 2000 een keer had gezien, realiseerde hij zich pas toen hem een foto van [slachtoffer 1] werd getoond. [verzoeker] erkent dat hij op 1 april 2000 opmerkingen heeft gemaakt in de trant van dat hij [slachtoffer 1] had neergeschoten, maar dat was bedoeld als 1 aprilgrap. Latere verklaringen dat hij [slachtoffer 1] had doodgeschoten moeten worden gezien als stoerdoenerij en niet willen onderdoen voor sterke verhalen van anderen, maar berusten niet op de werkelijkheid.

De door verzoeker gevraagde onderzoekshandelingen

Ad 1 (onderzoek DNA op kogelhulzen)

Het DNA-onderzoek dat IFS heeft uitgevoerd, heeft een partieel profiel opgeleverd: op huls 1 zijn twee DNA-kenmerken gevonden, op huls 2 zes. Als ervan wordt uitgegaan dat de DNA-kenmerken op deze twee hulzen zijn veroorzaakt door celmateriaal van één persoon, dan wordt [verzoeker] inderdaad uitgesloten als donor van het materiaal. Als echter wordt uitgegaan van de veronderstelling dat de aangetroffen DNA-kenmerken op elk van de twee hulzen zijn veroorzaakt door celmateriaal van twee of meer personen, dan wordt [verzoeker] *niet* uitgesloten als donor van het materiaal. Op grond van het rapport van IFS kan naar het oordeel van de Com-

missie niet de conclusie worden getrokken dat [verzoeker] is uitgesloten als donor van het aangetroffen DNA-materiaal.

Het DNA-onderzoek van IFS aan de hulzen is verricht nadat ander onderzoek aan de hulzen was uitgevoerd en nadat de hulzen door meerdere mensen onbeschermd waren vastgepakt. De kans dat de door IFS verkregen resultaten gecontamineerd zijn door het eerdere onderzoek of bij één van de onbeschermd contacten is aanzienlijk. Dat het materiaal op de hulzen van de dader moet zijn, is speculatief. In het licht hiervan acht de Commissie nader onderzoek naar de DNA-kenmerken niet noodzakelijk of wenselijk.

Ad 2 (verhoor [betrokkene 2])

Verzoeker heeft verwezen naar een journaalmutatie van 2 april 2000 waarin verslag wordt gedaan van een gesprek dat de politie heeft gevoerd met [betrokkene 2], de vriend van [betrokkene 1] en aanwezig toen [slachtoffer 1] werd doodgeschoten. In de niet geanonimiseerde versie van de journaals is het volgende te lezen⁹: “In de loop van de avond is er thuis veel aanloop geweest. [betrokkene 2] vertelde ons wel, maar wilde het niet op papier kwijt, dat [betrokkene 14] ter sprake bracht dat er waarschijnlijk sprake is geweest van een persoonsverwisseling. [betrokkene 14] redeneerde dat [slachtoffer 1] en [betrokkene 2] zijn gezien toen zij voor Scapino (tegenover [A]) stonden en dat iemand [slachtoffer 1] toen waarschijnlijk voor [betrokkene 8] heeft aangezien. Waarna er initiatieven zijn genomen om [betrokkene 8] ([slachtoffer 1]) te onderscheppen.”

Uit het citaat blijkt dat het niet [betrokkene 2] was die een verband veronderstelde tussen de doodslag op [slachtoffer 2] en de moord op [slachtoffer 1], maar dat het [betrokkene 14] was. De Commissie heeft niet kunnen vinden dat een opdracht is uitgezet [betrokkene 14] te horen. Verder kan uit het citaat worden opgemaakt dat er bij [betrokkene 14] geen sprake is van wetenschap over een daadwerkelijk verband tussen de twee zaken; het is een veronderstelling van zijn kant.

Gelet daarop acht de Commissie het niet noodzakelijk of wenselijk dat [betrokkene 2] nader wordt verhoord naar aanleiding van deze mutatie.

Een verhoor van [betrokkene 14] (waar verzoeker overigens niet om heeft verzocht) is naar het oordeel van de Commissie niet noodzakelijk of wenselijk, omdat uit de journaalmutatie volgt dat hij niet beschikt over wetenschap.

De Commissie merkt op dat op p. 108 van het procesdossier een proces-verbaal van bevindingen is opgenomen, opgemaakt over en naar aanleiding van een kort gesprek tussen [betrokkene 2] en [betrokkene 9]¹⁰ op het politiebureau, welk gesprek wordt gehoord door een politieambtenaar. Deze politieambtenaar hoort [betrokkene 9] tegen [betrokkene 2] zeggen: “Ik hoop dat ze geen vergissing hebben gemaakt.” Kort hierna vraagt de politie aan [betrokkene 2] wat [betrokkene 9] bedoelde. [betrokkene 2] zegt: “Dat weet ik niet precies maar ik denk dat het te maken heeft met die ruzie van het woonwagenvolk.”

Voor zover de Commissie heeft kunnen nagaan is [betrokkene 9] niet verhoord. De Commissie acht echter nader onderzoek naar aanleiding van het pv van bevindingen op p. 108 niet noodzakelijk of wenselijk. Ook hier geldt dat het niet [betrokkene 2] was die een verband veronderstelde tussen de twee zaken, maar een ander. Of [betrokkene 9] over wetenschap van de toedracht

⁹ Niet-geanonimiseerd journaal, p. 14/15.

¹⁰ De Commissie gaat er van uit dat [betrokkene 9] en [betrokkene 14] twee verschillende personen zijn.

van de schietpartij beschikte, valt te betwijfelen: hij spreekt slechts de hoop uit dat ‘ze geen vergissing hebben gemaakt’.

Ad 3 (verhoor [betrokkene 4] en [betrokkene 5])

Zoals blijkt uit een eerder deel van dit advies, wordt uit de stukken van onderzoek [B] duidelijk wie [betrokkene 4] en [betrokkene 5] zijn. [betrokkene 4] is [betrokkene 4]. [betrokkene 5] is [betrokkene 5]. Zij waren aanwezig in café [A] toen [slachtoffer 2] werd doodgeschoten. De Commissie heeft kennis genomen van de verklaringen die [betrokkene 4] en [betrokkene 5] in het onderzoek [B] als getuigen hebben afgelegd en heeft vastgesteld dat daarin niets staat wat redelijkerwijs van belang is voor de zaak van verzoeker. Het is niet aannemelijk dat zij iets kunnen zeggen over de moord op [slachtoffer 1], ook niet als wordt uitgegaan van de juistheid van het door verzoeker geschetste scenario. Gelet op de bewijsvoering van het Hof is niet aannemelijk dat uit een verhoor van deze twee personen een gegeven naar voren kan komen dat met de veroordeling van [verzoeker] zodanig onverenigbaar is dat die niet in stand kan blijven. De Commissie acht onderzoek op dit punt niet noodzakelijk of wenselijk.

Ad 4 (verhoor onbekende vrouw)

Bij een verhoor van [betrokkene 1] was een vrouw aanwezig. Deze vrouw uit een bij haar levende gedachte over wat er achter de moord op [slachtoffer 1] kan zitten.

Uit de niet-geanonimiseerde journaals blijkt dat deze vrouw [betrokkene 15] is.¹¹ Uit de stukken blijkt dat zij de dochter van [betrokkene 1] is. Blijkens een andere journaalmutatie¹² is wel een opdracht uitgezet om [betrokkene 15] te horen, maar de Commissie heeft geen verklaring van haar aangetroffen in het dossier.

De Commissie acht onderzoek op dit punt niet noodzakelijk of wenselijk.

De door deze vrouw uitgesproken woorden behelzen een vermoeden. In het journaal staat: “Ze baseert haar mening op het feit dat afgelopen donderdag er een grote groep “kampers” in de binnenstad aanwezig was. Ze hadden zich verzameld bij de “Aloha bar” aan de Dommelstraat waar ze normaliter nooit komen.” Gelet op de omstandigheid dat [betrokkene 15] een niet op relevante feiten gebaseerde veronderstelling verwoordt en gelet op de bewijsvoering van het Hof, is niet aannemelijk dat uit een verhoor van deze persoon een gegeven naar voren kan komen dat met de veroordeling van [verzoeker] zodanig onverenigbaar is dat die niet in stand kan blijven.

Ad 5 (verhoor onbekende persoon die tegenover café [A] woont)

Op grond van een mutatie in de geanonimiseerde journaals veronderstelt verzoeker dat er een opdracht is uitgezet om een persoon te horen die tegenover café [A] woont.

Uit het niet-geanonimiseerde journaal blijkt echter dat die veronderstelling niet klopt.¹³ De opdracht betreft het verhoor van [betrokkene 16]. Zij was een kennis van [slachtoffer 1]. Zij woonde tegenover [b-straat 1] in Eindhoven. De [b-straat] ligt op ongeveer 1,5 km van de [a-straat 1]. [betrokkene 16] is verhoord; haar getuigenverklaring zit bij de stukken.¹⁴

Gelet op de door de Commissie vastgestelde feiten rondom deze persoon is onderzoek op dit punt niet noodzakelijk of wenselijk.

¹¹ Niet-geanonimiseerd journaal, p. 12.

¹² Niet-geanonimiseerd journaal, p. 9.

¹³ Niet-geanonimiseerd journaal, p. 85.

¹⁴ Zie pv van bevindingen dossierparagraaf 3.1.53.

Ad 6 (inhoud telefoontap)

In het politiejournaal (p. 113) is gemuteerd dat op 5 april 2000 het RBT van een collega uit politieregio Limburg doorkreeg dat in een daar lopend onderzoek een telefoongesprek tussen twee vrouwen was opgevangen waarin werd gesproken over de schietpartij in Eindhoven. De vrouw die in dat andere onderzoek (kennelijk) onder de tap stond (hierna vrouw 1) was ingebeld door een andere vrouw (hierna vrouw 2). Vrouw 2 vertelt een en ander over een schietpartij in Eindhoven waarbij een Surinamer die achterin een auto zat was doodgeschoten. Vrouw 1 vraagt: “Dat was toch een Antilliaan die die jongen doodgeschoten heeft?”, waarop vrouw 2 zegt dat ze die Antilliaan hadden moeten hebben maar dat ze de verkeerde hebben geschoten. Vrouw 2 zegt later in het gesprek dat de man die ‘dat gedaan had’ (de Commissie begrijpt: die [slachtoffer 2] had doodgeschoten) een Antilliaan was, dat ‘ze’ die man steeds in de gaten hebben gehouden, dat hij bij een stoplicht in Eindhoven is doodgeschoten vanaf een motor, maar hij had feitelijk de Antilliaan moeten zijn.

Gelet op de feitelikheden die vrouw 2 noemt, acht de Commissie het aannemelijk dat zij het heeft over het doodschieten van [slachtoffer 1]. De Commissie heeft via het parket Oost-Brabant getracht de volledige weergave van het gesprek te achterhalen, maar die is niet meer aanwezig.

In het niet-geanonimiseerde journaal wordt de naam van vrouw 1 genoemd.¹⁵ De identiteit van vrouw 2 is nog steeds niet bekend.

Uit de journaalmutatie kan worden afgeleid dat vrouw 1 niet op de hoogte is van de schietpartij. Vrouw 2 is daar wel van op de hoogte. Wat zij zegt in het gesprek getuigt naar het oordeel van de Commissie niet van wetenschap over de werkelijke gang van zaken. Gelet op de bewijsvoering van het Hof, is het naar het oordeel van de Commissie niet aannemelijk dat uit een nader verhoor van de personen die dit gesprek voeren, in het bijzonder vrouw 2, een gegeven naar voren kan komen dat met de veroordeling van [verzoeker] zodanig onverenigbaar is dat die niet in stand kan blijven. De Commissie acht onderzoek op dit punt dan ook niet noodzakelijk of wenselijk.

Ad 7 (achterhalen identiteit [betrokkene 6] en [betrokkene 7])

Zoals blijkt uit een eerder deel van dit advies, is de identiteit van [betrokkene 6] bekend. [betrokkene 6] is [betrokkene 6] die samen met zijn vriendin [betrokkene 7] aanwezig was in café [A] toen [slachtoffer 2] werd doodgeschoten.

De Commissie heeft kennis genomen van de verklaringen die [betrokkene 6] en [betrokkene 7] in het onderzoek [B] als getuigen hebben afgelegd en heeft vastgesteld dat daarin niets staat wat redelijkerwijs van belang is voor de zaak van verzoeker.

Het is niet aannemelijk dat [betrokkene 6] en [betrokkene 7] iets kunnen zeggen over de moord op [slachtoffer 1], ook niet als wordt uitgegaan van de juistheid van het door verzoeker geschetste scenario. Gelet op de bewijsvoering van het Hof is niet aannemelijk dat uit een verhoor van deze twee personen een gegeven naar voren kan komen dat met de veroordeling van [verzoeker] zodanig onverenigbaar is dat die niet in stand kan blijven. De Commissie acht onderzoek op dit punt niet noodzakelijk of wenselijk.

Ad 8 (Marokkaanse man)

¹⁵ Niet-geanonimiseerd journaal, p. 113.

In de politiejournals staat een mutatie van 19 april 2000. De mutatie houdt in dat een politie-man uit Woensel-Noord een bepaalde Marokkaanse man die op een kamp woonde, er wel toe in staat achtte de dader van de schietpartij op [slachtoffer 1] te zijn.

De Commissie heeft niet kunnen vaststellen dat deze informatie is nagetrokken.

De Commissie acht onderzoek op dit punt niet noodzakelijk of wenselijk. Het is vage informatie en de gedachte over een verband tussen deze man en de moord op [slachtoffer 1] is in het geheel niet gebaseerd op feiten. Gelet op de bewijsvoering van het Hof, is niet aannemelijk dat uit een verhoor van deze persoon een gegeven naar voren kan komen dat met de veroordeling van [verzoeker] zodanig onverenigbaar is dat die niet in stand kan blijven.

Ad 9 (horen [getuige 1])

In het strafdossier zijn verslagleggingen van vier verhoren van [getuige 1] te vinden: van verhooren op 1 april om 15.15 uur, op 1 april om 16.00 uur, op 4 april, en op 7 april 2000. Het laatste verhoor was een telefonisch verhoor.

[getuige 1] had een gedetailleerde beschrijving van de scooter gegeven. Eén van de kenmerken die hij in de eerdere verhoren had genoemd was dat de scooter een geel voorscherm had. De politie heeft onderzoek gedaan naar Yamaha Aeroxen en achterhaalde dat de Aerox nooit is geleverd met een geel voorscherm, ook niet als accessoire. Op 7 april 2000 wordt [getuige 1] gebeld door de politie. Hij wordt dan nogmaals ondervraagd over de scooter. In het journal van 7 april 2000 staat een mutatie waarin onder meer staat dat [getuige 1] niet meer zeker was van de kleur, en dat hij nu over een felle kleur sprak.¹⁶

Verzoeker stelt dat de verklaring van [getuige 1] over het gele voorscherm van de Yamaha Aerox niet juist is, omdat de Aerox niet met een geel voorscherm geleverd is. Die gevolgtrekking kan echter naar het oordeel van de Commissie niet zonder meer gemaakt worden, omdat niet uitgesloten kan worden dat er op enig moment iets is veranderd aan de scooter. Op grond van de stukken die ook door de rechter zijn gezien kan overigens worden vastgesteld dat de inbeslaggenomen scooter van [verzoeker] op zijn minst deels geel was geweest.

Verzoeker stelt verder, onder verwijzing naar de journalmutatie, dat het Hof er niet van op de hoogte was dat [getuige 1] in feite op zijn eerdere verklaring was teruggekomen. Deze conclusie van verzoeker is naar het oordeel van de Commissie niet juist. Van het telefonisch verhoor van 7 april 2000 is een proces-verbaal van bevindingen d.d. 7 april 2000 opgemaakt dat in het dossier zit dat aan de rechter is voorgelegd.¹⁷ Daarin staat dat [getuige 1] in een telefonisch verhoor van 7 april had verklaard dat hij bepaalde specifieke kenmerken aan de bromfiets zelf had gezien: de uitstekende knipperlichten, geen handgrepen voor de duopassagier, de uitlaat (niet het Italiaanse model, maar zoals die op in Nederland uitgebrachte modellen zit, met een grijs klepje er op), en het achterspatbord dat origineel van lengte was. Ook staat in dat proces-verbaal van bevindingen: "Voor wat betreft de kleur van de voorkap van de bromfiets bleef hij erbij dat deze geel van kleur was. Of dit de originele kleur geel was die bij de Yamaha Aerox hoort, kon hij niet zeggen. Gevraagd naar de kleur van de onderzijde van de bromfiets deelde hij nu in tegenstelling tot zijn eerdere verklaring mede, dat deze fel van kleur was." Naar het oordeel van de Commissie verschilt het proces-verbaal van bevindingen niet met de journalmutatie waarop verzoeker zijn stelling baseert.

¹⁶ P. 115 van de journals.

¹⁷ Dossierparagraaf 3.1.15.

Verzoeker stelt dat [getuige 1] op enig moment verdere medewerking aan het opsporingsonderzoek weigerde en dat dat te maken had met dreigingen aan zijn adres door het woonwagenmilieu. Verzoeker baseert dat op een mutatie in het journaal van 2 mei 2000. Uit die mutatie blijkt dat de politie contact had gezocht met [getuige 1] om hem de inbeslaggenomen scooter te tonen. [getuige 1] was er niet; hij en zijn moeder waren in Turkije, zei [betrokkene 17], de broer van [getuige 1]. [betrokkene 17] zei dat [getuige 1] verder alle medewerking zou weigeren, omdat hij beseftte dat hij veel over de bromfiets heeft verteld en hij door “vriendjes van het WWK (woonwagenkamp, opm. Commissie) erop geattendeerd is dat hem dan mogelijk ook iets kan overkomen.”

Naar het oordeel van de Commissie staat in deze mutatie niet dat [getuige 1] is bedreigd door mensen van het woonwagenkamp. Verder wijst de Commissie erop dat er van het gesprek met [betrokkene 17] een proces-verbaal van bevindingen is opgemaakt dat in het strafdossier zit. Daarin staat dat [betrokkene 17] heeft gezegd dat zijn broer [getuige 1] vriendschappelijke contacten heeft met woonwagenbewoners. Verder wijst de Commissie erop dat [getuige 1] door het Hof ter zitting is verhoord als getuige. In dat verhoor is de vraag aan orde gekomen of hij is bedreigd. In het proces-verbaal van de zitting staat als zijn verklaring dat hij niet bedreigd is in verband met deze zaak, maar dat hij er wel slecht door heeft geslapen. Hij zegt onder meer: “Ik was bang dat er met mij ook iets zou gebeuren.”

Ad 10 (horen agent [verbalisant 1])

Uit de stukken zoals die aan het Hof bekend waren, blijkt dat niet alle getuigen dezelfde beschrijving van de scooter waarop de dader zat, hadden gegeven. Het Hof heeft gemotiveerd gekozen voor de beschrijving die [getuige 1] van de scooter had gegeven. Het is niet aannemelijk dat uit een verhoor van [verbalisant 1] een gegeven naar voren kan komen dat met de veroordeling van [verzoeker] onverenigbaar is.

Afsluitende overwegingen

De Commissie heeft vastgesteld dat er enkele open einden zitten in het onderzoek naar de moord op [slachtoffer 1]. Zo blijkt bijvoorbeeld niet dat [betrokkene 15] daadwerkelijk is verhoord. Ook is niet na te gaan of [betrokkene 14] en [betrokkene 9] verhoord zijn. Wat ook open staat, is dat het bezoek van vrouwelijke leden van de familie [van slachtoffer 2] aan [betrokkene 1] op 1 april 2000 niet verder uitgezocht lijkt te zijn. Voorts is de inbeslaggenomen helm niet meer aanwezig, zodat onderzoek daaraan nu niet meer mogelijk is. Uit het journaal blijkt overigens dat deze helm niet voldeed aan het signalement van de helm die door de schutter werd gedragen maar dat de helm desondanks wel is onderzocht door de technische recherche.¹⁸ Wat de resultaten waren blijkt echter niet uit het dossier.

De opmerkingen van de Commissie over het ontbreken van de stukken en voorwerpen moet meer worden gezien als een constatering dan als een verwijt. Er zijn immers regels over het bewaren van dossiers en de Commissie gaat ervanuit dat toen de veroordeling van [verzoeker] eenmaal onherroepelijk was geworden, de dossiers zijn geschoond conform die regels.

Ondanks de onopgehelderde details is de Commissie van oordeel dat nader onderzoek in deze zaak niet noodzakelijk of wenselijk is. Verzoeker stelt dat er een duidelijk verband is tussen de doodslag op [slachtoffer 2] en de moord op [slachtoffer 1] en dat die relatie in het onderzoek is

¹⁸ Journaal, p. 111.

veronachtzaamd en dat informatie over het verband tussen de twee zaken is weggehouden van de rechter.

De Commissie heeft in het dossier geen aanwijzingen gevonden die de mening van verzoeker ondersteunen. In het procesdossier dat in de zaak [slachtoffer 1] is voorgelegd aan de rechter, wordt op een aantal plekken een verband gelegd tussen de twee zaken. Gelet op hetgeen in de media en in het geruchtencircuit gezegd werd, is de gedachte dat er wel een verband *moet* zijn tussen de twee zaken begrijpelijk; uit het dossier blijken echter geen harde feiten of omstandigheden die aannemelijk maken dat er werkelijk een verband *was*.

De Commissie acht het verder van belang dat de bewijsmiddelen die het Hof Den Bosch heeft gebruikt, langs verschillende en van elkaar losstaande wegen, verbanden leggen tussen [verzoeker] en de moord op [slachtoffer 1]. De bewijsconstructie van het Hof wordt niet wezenlijk aangetast door hetgeen verzoeker heeft gesteld over het verband tussen de doodslag op [slachtoffer 2] en de moord op [slachtoffer 1].

Ten aanzien van het door verzoeker naar voren gebrachte scenario dat [slachtoffer 1] is vermoord, omdat hij werd aangezien voor de man die op 25 maart 2000 [slachtoffer 2] had doodgeschoten, merkt de Commissie ten overvloede op dat het aanvechtbaar is. In dat scenario moet van een aantal veronderstellingen worden uitgegaan. Aangenomen moet bijvoorbeeld worden dat iemand die wist dat [slachtoffer 2] door een donkere man was doodgeschoten, op 1 april 2000 [slachtoffer 1] zag, en meende in hem de dader te herkennen. Voorts moet in dat scenario worden aangenomen dat degene die de vermeende herkenning had gedaan over een vuurwapen beschikte of daarover snel de beschikking kon krijgen. Verder wijst de Commissie erop dat de man die [slachtoffer 2] had doodgeschoten lang rastahaar had, terwijl [slachtoffer 1] op 1 april 2000 zeer kortgeknipt haar had. Natuurlijk kan lang haar worden afgeknipt, maar aangenomen moet dan wel worden dat het verschil in haardracht een herkenning niet belette.

Conclusie

De Commissie heeft, gelet op het vorenstaande, in het verzoek van de veroordeelde en zijn raadsman geen aanknopingspunten gevonden voor een zinvol onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling.

Tilburg, 17 januari 2014

C.J.C.F. Fijnaut,
voorzitter Adviescommissie afgesloten strafzaken